

▲ De omgeving van de voormalige school wordt weer toonbaar gemaakt. FOTO JOHN BIERT

Oude school Tintestein glimt weer na Burendag

Marianne van de Polder

Tinte

De handen gingen flink uit de mouwen afgelopen zaterdag in Tinte: daar maakten twintig vrijwilligers de tuin rondom de voormalige basisschool Tintestein weer stralend. Zo gaven zij Burendag een speciale invulling door de handen uit de mouwen te steken. „Iedereen is enthousiast”, vertelt Piet Beukelman terwijl hij onkruid uit de zandbak trekt.

De school moet een multifunctioneel centrum worden waar onder meer tien verenigingen uit het dorp gaan zetelen. Ook kunnen ruimtes verhuurd gaan worden. Terwijl er druk wordt gesnoeid, geharkt en geveegd, sluimeren die plannen op de achtergrond. Want die idyllische plek bij het kerkje is zo bijzonder: daar moet toch iets moois van te maken zijn?

Sinds de sluiting van de basisschool in 2014 vanwege te weinig leerlingen staat het schoolgebouw leeg. Omdat de dorpsbe-

woners niet willen dat de verpaupering toeslaat, werken zij samen om de boel op orde te houden. De vorige schoonmaakactie tijdens ‘NL doet’ beviel zo goed, dat de groep besloot tijdens Burendag opnieuw aan de slag te gaan.

Beukelman is er blij mee. Hij vertelt: „Als we niets zouden doen om het hier levend te houden, zou Tinte straks alleen een dorpje zijn waar je af en toe doorheen rijdt.”

Tweede leven

Het doel tijdens Burendag is om alles vooral weer een beetje toonbaar te maken. Daarom wordt het bruggetje, dat dient als toegangspoort, opnieuw geschilderd. Ramen worden gezeemd, bladeren weggeblazen.

Tintenaar Jan Hordijk geniet ervan om mee te doen. „In een paar uur tijd kun je al veel bereiken, dat zie je”, zegt hij.

Waar komt die saamhorigheid vandaan? Hij antwoordt: „Het is het dorpsgevoel. Ik ben hier op mijn oude komen wonen, maar ik

voel me echt Tintenaar. Het is heel apart volk”.

Marijke Reehorst (63) staat de planten op te frissen. „Dit is iets wat je samen doet”, zegt ze. De Rockanjese is even terug op haar oude werkplek. Als juf van peuterschool De Snatertjes, die in Tintestein gevestigd was, zag zij gedurende twintig jaar vele kleintjes opgroeien. „Soms doet het nog wel een beetje pijn hoor”, vertelt ze. Met de sluiting van de basisschool verdwenen ook de peuterklassen.

„Ik mis het wel. Werken met kinderen is altijd leuk. We konden het altijd goed met elkaar vinden, als aparte scholen werkten we prettig samen. Eigenlijk waren wij een vroege Brede School.”

Ze krijgt nog steeds opmerkingen van mensen die het einde van de school betreuren. „Dan zeggen ze, dat ze het zo zonde vinden”, stelt ze. Hoe vindt ze het, dat het gebouw straks een tweede leven krijgt? „Dat is heerlijk, een nieuwe bestemming!”